

прѣзъ двѣ нискы равнины (Арагонскѣ и Андалузскѣ) ся отдѣлять отъ двѣ вѣсокы планинскы брѣда (Пиринейско и Гранадско), на с. и на ю. ся прѣдѣлять съ двѣ попрѣдѣлны брѣда (Кантабрийско и Сиера-Морена), а едно отъ друго ся отдѣлять прѣзъ попрѣдѣлны планины (Старо-Кастилскы). *Пиринейскы-ты планины* на срѣдѣ-тѣ състоятъ отъ двѣ цѣпи: южна сир. испанскѣ, която ся образова отъ продлѣженіе-то на Кантабрийскы-ты планины, и сѣвернѣ сир. французкѣ, която иде откамъ Срѣдиземно море. Най-вѣсока-та имъ чясть ся намиратъкъмо на онова мѣсто, дѣто тыя двѣ цѣпи ся сближавать; тамъ имъ е най-вѣсокый врѣхъ *Маладета* или *Анету*.

Въ Испаниѣ вѣобще вали малко дѣждъ: 1) защото тя, както и Швеція, е расположена повяче на истокъ на полѣо-ва; 2) защото съ устройство-то на поврѣхнинѣ-тѣ си тя прѣдставлява доста вѣсоко плоскопланине; 3) защото прѣзъ всичкы-ты лѣтни мѣсяци въ неѣ духать сѣверо-источни вѣтрове. Оттова рѣкы-ты на Испаниѣ, както и водны-ты съобщения (пѣтища) сѣ тврѣдѣ слабѣ. Освѣнъ това трѣбва да забѣлѣжимъ, че нѣкои рѣкы на Испаниѣ имѣтъ грѣло-то си вѣнъ отъ царство-то. Исключение въ тоя случай сѣ само *Ебро* и *Гвадалквивиръ*, защото текѣтъ близу до вѣсокы планины по нискы равнины и сѣ цѣли въ Испаниѣ. Гвадалквивиръ е най-важна, защото тя тече до такѣвы планины, които имѣтъ доста голѣмы ледници (глетчери) и ся истиця въ отворенъ океанъ; доста надалечъ отъ грѣло-то на тѣѣ рѣкѣ, плувать голѣмы кораби. *Миньо* и *Гвадиана* въ нижне-то си течение прѣдѣлять Испаниѣ